

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU (2)
(13/12/2020)

După cum am remarcat în omilia noastră anterioară, Fiul lui Dumnezeu este numit **Cuvântul** lui Dumnezeu. El este a doua persoană a Sfintei Treimi, Singurul Fiu al lui Dumnezeu, care s-a întrupat pentru omenire; Iisus Hristos Dumnezeu omul.

Cu toate acestea, putem vedea și în Sfintele Scripturi și în limbajul Bisericii, că *Cuvântul lui Dumnezeu* înseamnă și învățăturile Domnului nostru Iisus Hristos, pe care, El venind pe pământ, ne-a învățat. Acestea au fost consemnate în Sfintele Scripturi, iar în Evangheliile se spune adesea că Iisus „*le-a predicat cuvântul*” (Marcu 2: 2). Această învățătură a cuvântului lui Dumnezeu de către Domnul a continuat cu apostolii Săi, după Înălțarea Sa. Citim în Faptele Apostolilor că „*Cuvântul lui Dumnezeu se răspândește și numărul ucenicilor [creștinii] s-a înmulțit foarte mult în Ierusalim*” (Fapte 6: 7). De atunci, Cuvântul lui Dumnezeu (Evanghelia) continuă să se răspândească, atât oral, prin cuvântul grăit, cât și în scris, în Sfintele Scripturi și scrierile Sfinților. Prima parte a Sfintei Liturghii se numește „Liturghia Cuvântului lui Dumnezeu”, deoarece se bazează pe el. Într-un mod ritualic, Intrarea Sfintei Evanghelii are loc prin naos în sfânta Bema (zona cu treapta ridicată de unde se citește apostolul și Evanghelia), zona Altarului. Se citește un pasaj din lucrările Sfinților Apostoli (fie din Fapte, fie din una din Epistole). Apoi diaconul sau preotul citește un pasaj dintr-una dintre cele patru Evangheliile și urmează Predica despre Cuvântul Dumnezeiesc. În acest fel, Biserica își hrănește continuu copiii spirituali, cu cuvântul nemuritor al lui Dumnezeu. Dar trebuie să existe și un gest reciproc din partea credincioșilor.

În primul rând, trebuie să fim atenți la învățăturile care se citește de la apostoli și din Evangheliile. De aceea, preotul slujitor, înainte de fiecare învățătură, ne îndeamnă în mod repetat: „Să luăm aminte. [Aceasta este] Înțelepciune. Să luăm aminte.” Dacă în orice moment gândurile noastre rătăcesc și nu ne concentrăm pe ceea ce ne spun lecturile, atunci nu câștigăm nimic. Este în beneficiul nostru să ascultăm, să ne deschidem inimile și să primim cu nerăbdare Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să ne asigurăm să păstrăm ceea ce am auzit și să încercăm să aplicăm cu sârguință în viața noastră. Atunci suntem precum câmpul care a fost cultivat și, așa cum a spus Domnul, a primit sămânța „și a făcut rod însuțit” (vezi Luca 8: 8). Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să rămână în interiorul nostru, primit cu o inimă nobilă și bună, astfel încât să poată „*rodi întru răbdare*”, așa cum a spus Domnul la sfârșitul „Pildei semănătorului” (vezi Luca 8:15). Cuvântul lui Dumnezeu este necesar pentru a hrăni spiritual sufletul, așa cum pâinea și alte alimente sunt pentru trup. Acest lucru este subliniat de Domnul: „*Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu*” (Matei 4: 4). Cum o persoană nu poate supraviețui fără apă atât de multe zile, așa este și în viața spirituală: viața creștină moare dacă nu este completată cu cuvântul lui Dumnezeu. Ca florile într-un ghiveci, dacă nu sunt udate, se ofilește. Nu este suficient să ascultăm cuvântul lui Dumnezeu o dată pe săptămână când mergem la biserică. Acest lucru este necesar zilnic, motiv pentru care pasaje din Sfânta Scriptură sunt citite în fiecare zi la biserică în timpul Sfințelor Slujbe. Desigur, nu toată lumea poate veni la biserică în fiecare zi pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu, dar toată lumea poate (dacă înțelege beneficiul spiritual oferit de Cuvântul lui Dumnezeu) într-un moment liniștit în casa lor sau în orice alt loc în care se află, citi lectura scripturilor din ziua respectivă. Nu doar să citească, ci și să reflecteze la modul de aplicare a ceea ce citește în viața lor de zi cu zi. Ce binecuvântare ar fi dacă am fi și noi în măsură să repetăm cuvintele psalmistului: „*Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.*” Și, pentru că am iubit legea ta atât de mult „*spre toate poruncile Tale m-am îndreptat*” (Psalmi 118 [119]: 97 și 128).

Iubiții mei frați și surori! De multe ori ne simțim slabi în fața situațiilor dificile care apar în viața noastră. Credința noastră scade și simțim amărăciune; suntem dezamăgiți și ne scufundăm în melancolie; avem anxietate și pierdem dorința de a ne ruga. Chiar și Sfânta Liturghie nu are nicio

atracție pentru noi. Ne-am întrebat vreodată de ce se întâmplă toate acestea și multe altele? Este, poate, pentru că nu ne hrănim cu cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi? Să ascultăm sfaturile Sfântului Pavel, care a purtat cuvântul lui Dumnezeu în el, chiar dacă a fost un mare Apostol inspirat de Dumnezeu. El a trăit cuvântul lui Dumnezeu; l-a studiat; l-a simțit; și l-a predicat altora din toată inima. Ce ne spune el? „*Cuvântul lui Dumnezeu să locuiască în voi cu bogăție; lăsați-l să locuiască în voi în toată vremea*”(Coloseni 3:16). Pentru ca acest lucru să se întâmple, ar trebui să iubim cuvintele lui Dumnezeu și, așa cum spune psalmistul, să le dorim mai mult decât aurul și decât orice piatră prețioasă. Ele trebuie să se simtă mai dulci decât mierea și fagurele (vezi Psalmi 18 [19]: 10).

Fiecare dintre noi să studieze zilnic Sfintele Scripturi și să aibă Cuvântul lui Dumnezeu ca „**Lampă**” și „**Lumină**” pentru calea noastră în viață (vezi Psalmii 118 [119] și 105). Persoana care este luminată de Cuvântul lui Dumnezeu are mentalitatea corectă. Această persoană acționează corect și trăiește corect. Ei sunt pașnici, veseli și își ating cu succes destinul final.

Să nu uităm niciodată: este în avantajul nostru să ascultăm cu atenție Cuvântul lui Dumnezeu, să-l studiem des, să îl contemplăm frecvent și să-l aplicăm cu adevărat.